

18 - Tecken som föregick Profetens födelse

Innehåll

- 18 - Tecken som föregick Profetens födelse
- Betydelsen av "irhas"
- ("Och Vi har inte sänt dig annat än som en barmhärtighet för världarna")
- ("Vi brukade sitta på platser i himlen för att lyssna, men den som nu försöker lyssna finner en brinnande projektil i bakhåll")
- ("En grupp ur min umma kommer alltid att stå fast vid sanningen... och de är i al-Sham")
- ("Jag är min fader Ibrahims bön, och Jesu glädjebudskap, och min mor såg ett ljus som lyste upp palatsen i al-Sham")
- Gud räddade honom från slakten

18 - Tecken som föregick Profetens födelse

Efter att vi i tidigare gånger talat om Guds Sändebuds ﷺ personlighet och några av de oändliga sidorna av hans storhet — sidor som inte ryms i

sittningar utan i volymer — fortsätter vi, om Gud vill, vår resa vid bordet hos Muhammad ﷺ.

Idag är vår tid, om Gud vill, med **de tecken och förningar som visade sig före vår älskade Profets födelse.**

Betydelsen av "irhas"

Ordet *irhas* betyder **tecken och glädjebudskap.**

Idag ska vi tala om de tecken som visade sig för att förkunna hans profetskap ﷺ **innan hans födelse.**

Detta ljus som skingrade mörkret och gav liv åt själar som varit döda, långt från vägledning och sanning. Det är Guds sed att lättnad kommer efter svårighet, ljus efter mörker. När mörkret blev som djupast bland arabiska stammar var det en signal om lättnadens ankomst — genom Profetens födelse.

Stora händelser i samhällen föregås ofta av tecken som visar att något stort är nära. Och mänskligheten har aldrig upplevt en större händelse än födelsen av den utvalde ﷺ.

Hans födelse var födelsen av en umma — och andra nationer gladde sig genom honom. Han är den utvalde profeten, den utvalde sändebudet, genom vilken Gud avslutade profetskapet och sände honom som en barmhärtighet till världarna:

("Och Vi har inte sänt dig annat än som en barmhärtighet för världarna.")

Gud gav honom egenskaper och mirakel som hedrade honom och visade hans höga rang hos sin Herre. Han ﷺ är den ädlaste av människor, den bästa som någonsin vandrat på jorden, den första som jorden öppnas för på Domedagen och den första som paradiset öppnas för.

Gud säger: **("Och Vi har höjt upp ditt anseende.") ("Det har kommit till er från Gud ett ljus och en klar bok...")**

Profetskap och uppenbarelser är bland de största gåvor Gud skänkt mänskligheten. Och den bästa av dessa uppenbarelser är Muhammads ﷺ budskap. Därför omgav Gud det med Sin omsorg och gav det tecken och

föraningar innan Profetens födelse.

Tecken som föregick hans födelse

När hans födelse närmade sig började förändringar synas i universum — som om hela skapelsen förberedde sig för att ta emot detta nya barn.

Ett av dessa tecken finner vi i sura al-Jinn:

(”Vi rörde vid himlen och fann den fylld av starka väktare och brinnande projektiler.”) Och här kommer kärnan:

(”Vi brukade sitta på platser i himlen för att lyssna, men den som nu försöker lyssna finner en brinnande projektil i bakhåll.”)

Gud hade gett djinnerna stora och märkliga förmågor. De kunde färdas genom rymden, sitta i himlen och ibland lyssna på vad änglarna sade. De kunde snappa upp något av det som sades och ta med sig dessa nyheter till jorden.

Djinnerna stal alltså hörsel från himlen och gav dessa nyheter till sina följeslagare bland spåmän och trollkarlar — och trollkarlarna är bland de mest fördärvade av Guds skapelser.

Trollkarlen hörde från djinnen, blandade det med lögn och bedrägeri, och gav det till spåmannen — och spåmannen gav det till folket.

När något av det som djinnen sagt inträffade sade folket: ”Spåmannen talade sanning.”

Så fortsatte det — tills Profetens sändning närmade sig.

När tiden för hans profetskap kom steg djinnerna upp — och vad fann de?

Himlen hade förändrats. Den var fylld av starka väktare och brinnande projektiler. Det fanns inte en plats utan en ängel som tillbad Gud och vaktade.

När en djinn försökte närma sig kastade änglarna projektiler mot honom tills han brändes. Ingen information kunde längre nå jorden — **förutom genom uppenbarelse**n.

Djinnerna sade: ”Detta måste vara tecknet på profeten som ska framträda

i den sista tiden.”

Andra tecken: judar och kristna

Det var inte bara djinnerna som talade om hans ankomst. Även judarna och de kristna munkarna talade om den kommande profeten — utifrån vad de funnit i sina skrifter.

Alla tidigare skrifter hade förutsagt hans ankomst — hans egenskaper, hans tid, och det förbund Gud tagit av profeterna att tro på honom.

Gud säger:

(”Och när Gud tog förbundet av profeterna: ’När jag ger er en bok och visdom, och sedan kommer till er ett sändebud som bekräftar det ni har, då ska ni tro på honom och stödja honom.’”)

Ibn Abbas sade: ”Gud sände ingen profet utan att Han tog förbundet av honom: om Muhammad sänds under hans livstid ska han tro på honom och stödja honom.”

Och varje profet befalldes att ta detta förbund av sin umma.

Detta visar att alla profeter förkunnade Muhammads ﷺ ankomst.

”Jag är min fader Ibrahims bön och Jesu glädjebudskap”

Profeten ﷺ sade när han tillfrågades om början av hans sak:

”Jag är min fader Ibrahims bön.”

Ibrahim sade: (**”Herre, sänd bland dem ett sändebud från dem själva som reciterar Dina verser för dem...”**)

Och han sade: **”...och jag är Jesu glädjebudskap.”**

Jesus sade: (**”...och en som ger glädjebud om en sändebud som ska komma efter mig, vars namn är Ahmad.”**)

Hans mors syn

Profetens mor, Amina, sade att hon såg ett ljus som utgick från henne och lyste upp palatsen i al-Sham.

Ibn Kathir sade: Att ljuset riktades mot al-Sham är en antydning om att religionen skulle få fäste där — och därför kommer al-Sham i den sista tiden att vara islams fäste.

Profeten ﷺ sade:

”En grupp ur min umma kommer alltid att stå fast vid sanningen... och de är i al-Sham.”

Vi, folket i al-Sham — det välsignade landet — kommer att vara islams fäste, och där kommer Jesus att stiga ner vid den vita minareten i Damaskus.

”(Och en grupp ur min umma kommer alltid att stå fast vid sanningen... och de är i al-Sham”)

Detta är glädjebudskap till folket i al-Sham om den nära lättnaden. Vi ber Gud att låta oss få en roll och ett bidrag i att stödja denna religion. Och en grupp ur min umma kommer alltid att stå fast vid sanningen tills Guds löfte kommer — och de är i al-Sham.

Bland de största historiska händelserna som förändrade historiens gång — och som var glädjebudskap om Profetens ﷺ ankomst — finns **Händelsen med Elefanten**.

Händelsen med Elefanten

Denna händelse är välkänd och fastställd i de autentiska källorna och i Koranen. Abraha, den kristne abessiniern som styrde i Jemen, försökte invadera Mekka och förstöra Ka'ba för att få folket att lämna Guds hus och istället vallfärda till det tempel han byggt i Jemen.

Han kom med en stor armé och med elefanter. Abd al-Muttalib, som ansvarade för Mekka, insåg att folket inte hade någon möjlighet att stå emot denna armé. Han bad därför Mekkas folk att lämna staden och sprida

sig i bergspassen. Folket flydde upp i bergen och väntade på vad som skulle hända.

Vad hände?

Gud sände **fåglar i flockar**, varje fågel bar en sten i sin mun, en sten i sin högra fot och en sten i sin vänstra fot. De kastade dessa stenar på armén — och den som träffades blev som "tuggat strå".

Elefanterna som kommit för att förstöra Ka'ba vägrade gå in i Mekka. De slogs med järnspett för att tvingas fram, men de vägrade. När man vände dem mot Jemen sprang de snabbt. Detta var Guds plan.

Araberna återvände till huset och visste nu att det hade en Herre som skyddade det.

Gud gjorde hela Abrahams armé som tuggat strå. Och femtio dagar efter denna händelse föddes Guds Sändebud ﷺ — som om Gud sade till Mekkas folk:

"Jag är Guds Sändebud till världarna. Dessa avgudar som ni tillber och söker nytta och skada från — de varken skadar eller gagnar."

De hade sett detta med egna ögon: Gud skyddade sitt hus, och deras avgudar kunde inte skydda sig själva eller någon annan.

Gud säger:

("Låt dem tillbe Herren till detta hus, som gav dem mat när de var hungriga och trygghet när de fruktade.")

Denna händelse var ett tecken från Gud.

Ibn Kathir sade: Händelsen med Elefanten var en av de största välsignelser Gud gav Quraysh, då Han avvärjde från dem elefantarmén som beslutat att förstöra Ka'ba. Gud utplånade dem, förödmjukade dem och gjorde deras plan förgäves.

De som kom för att förstöra Ka'ba var kristna — och deras religion var närmare islam än Qurayshs avgudadyrkan. Men Gud gav segern till avgudadyrkarna i Quraysh över bokens folk — som ett tecken och en förberedelse för Profetens ﷺ ankomst, eftersom han föddes detta år enligt de mest kända uppgifterna.

Ibn Taymiyya sade: Grannarna till huset var avgudadyrkare, och de kristnas religion var bättre än deras. Därför är det tydligt att denna mirakulösa händelse — nederlaget för Abrahams armé — inte var för husets grannars skull, utan för **själva huset** och för **Profeten ﷺ** som skulle födas detta år vid huset.

Sammanfattning av de första tecknen

1. Kosmiska förändringar — djinnerna kunde inte längre stjäla hörsel från himlen.
2. Profetens ord: *"Jag är min fader Ibrahims bön, Jesu glädjebudskap, och min mor såg ett ljus som lyste upp palatsen i al-Sham."*
3. Händelsen med Elefanten.
4. Händelsen med slakten av Abdullah, Profetens far.

Profeten ﷺ sade: "Jag är son till de två som skulle slaktas"

Det första "slaktoffret" var hans far Abdullah, som nästan slaktades innan hans mor bar Profeten ﷺ. Det andra var hans förfader Isma'il.

Berättelsen om Isma'il

Ibrahim levde i många år utan barn. När han på ålderns höst fick en son knöt han sitt hjärta till honom. Gud befallde honom att lämna sonen i öknen. När sonen växte upp och Ibrahim gladdes åt honom, kom befallningen:

("Min son, jag har sett i en dröm att jag slaktar dig. Vad tycker du?")

Isma'il lydde. Ibrahim lade honom ner för att slakta honom — men kniven vägrade skära. Djävulen försökte hindra dem, och Ibrahim kastade sten på honom. Djävulen gick till Isma'il — och han kastade sten på honom. Djävulen gick till Isma'is mor — och hon kastade sten på honom.

Därför kastar pilgrimerna sten på de tre pelarna i dag.

Gud hedrade Isma‘ils mor genom att låta källan Zamzam springa fram. Stammen Jurhum bosatte sig där, och platsen blev livfull.

Gud sade:

(”När de båda underkastade sig och han lade honom med pannan mot marken, ropade Vi: ’O Ibrahim!’”)

Gud stoppade honom och friköpte Isma‘il med ett stort offer. Isma‘il kallades ”al-Atiq” — den befriade.

Och från Isma‘ils ätt kom endast **en enda profet**: Muhammad ﷺ.

Gud befriade Isma‘il för att den väntade profeten skulle komma tusentals år senare.

Berättelsen om Abdullah, Profetens far

Abd al-Muttalib hade endast en son, al-Harith. När Quraysh motsatte sig honom bad han Gud om tio söner som skulle skydda honom, och lovade att slakta en av dem vid Ka‘ba.

Gud gav honom tio söner. Han tog pilarna med deras namn och drog lott — och varje gång föll lotten på **Abdullah**.

Han bestämde sig för att slakta honom, men Quraysh stoppade honom och sade: ”Vi låter dig inte införa en sådan sed bland araberna.”

De rådde honom att gå till en känd spåkvinnor. Hon sade att han skulle dra lott mellan Abdullah och tio kameler — och öka antalet kameler tills lotten föll på kamelerna.

Han drog lott — och varje gång föll den på Abdullah — tills antalet kameler nådde **hundra**. Då föll lotten på kamelerna, och Abdullah friköptes.

Abdullah var den mest älskade av sina söner. När han räddats gifte han sig med **Amina bint Wahb**, en av Mekkas ädlaste kvinnor.

Kort därefter dog han, medan Amina var gravid. Han begravdes i Medina

hos sina morbröder. Det var som om ödet sade: "Din uppgift är fullbordad — och detta välsignade barn kommer Gud själv att ta hand om, uppfostra och förbereda för att föra mänskligheten från mörker till ljus."

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)